

ИЗ „ПЪТЕШЕСТВИЕ ПО ИЗТОЧНА ЕВРОПА“

Габриел Гарсия Маркес

Превод от испански: **Емилия Юлзари**

Из „За една чехкия найлоновите чорапи са цяло съкровище“

В полунощ се разходихме из центъра на града. В кафенетата на площад „Вацлавски“ музиката на таласи се смесваше с глъчката на тълпата, която излизаше от кината и театрите. Докато пиеха бира на откритите тераси, тези хора мислеха за Испания, след като бяха гледали двете представления, за които всички билети бяха продадени да края на сезона: филма на Бардем „Смъртта на велосипедиста“ и драмата на Гарсия Лорка „Мариана Пинеда“.

Една група излезе от някакво кино и хлатна в кабаре, което се помещаваше в същото здание. Разгледахме цените. Входът струваше пет крони, а бирата четири. Беше международен тип бар-варие, за какъвто през лятото в Европа входът струваше цяло състояние. Певица с широкоокранно деколте изпълняваше чешката версия на „Сибоней“¹.

Поръчахме си бира. Отпиха бавно от моят и се мъчех да открия някоя подробност, която да ме накара да приема, че не сме в капиталистически град. Франко покани на танц едно момиче от съседната маса. Беше вторник. Посетителите не бяха толкова добре облечени, колкото можеха да бъдат италианците при същите обстоятелства. Приличаха повече на хора от колумбийската средна класа на съботна вечеринка. Когато парчето свърши, Франко се приближи да ме запознае с партньорката си. Говореха на английски. Поканиха я да седне. Тя отиде до съседната маса, за да се разбере с приятелите си, и се върна при нас със своята чаша бира. Обърнах се към Франко:

- Не намирам нито един признак за различия в системата.
Той ми напомни: цените. Когато се изправих, за да танцувам, ме предупреди: „Вгледай се в певицата.“ Направих го по време на танца. Тя беше силно изрусена, много ниска въпреки токовете, облечена в морскосиня вечерна рокля. Не открих нищо особено. Франко настоя:

- Погледни пръстите на краката й.
Там беше онова, което трябваше да видя - найлоновите чорапи бяха прокъсани на пръстите. Възражих: трябва ли косъмът да се цели на четири, само и само за да се открият грешки в системата. В Париж, дори през зимата, безброй мъже и жени спят по тротоарите, загърнати във вестници, но въпреки това не са вдигнали революция. Франко обаче настояваше, че е важна подробност. „Дреболите трябва да се оценяват - каза. - За жена, която държи на положението си, един прокъсан чорап е равносвален на национална катастрофа.“ Доизпи бирата си и се върна на дансинга.

Израка две танцови серии, без да се връща на масата. По начина, по който танкуваше, заключих, че се разбира много добре с партньорката си, много слабо и много фино момиче с приятно чувство за хумор. Изчезнаха за дълго. Когато се върнаха на масата, разбрах, че са пили на бара, защото Франко беше полупиян. Идти още една бира. После с разнежен от алкохола глас предложи на партньорката си да го придружи в хотела. Тя се разсмя и като имитираше ласкавия тон на Франко, му прошепна на ухото:

- Иди на съседната маса и поискай разрешение от мъжа ми.
Обстановката се разведри. По-късно двете групи се събрахме. Момичето разказа случката и всички се разсмяха. Бирата на Франко слезе в краката му, но съпругът на момичето спаси положението. Предложи да отидем да погледаме изгрева от замъка в Стария град. Купи две бутилки полска водка и в три часа призори се заизкачвахме по павираните улици, като си тананикахме мексикански песни. Изведнъж партньорката на Франко седна на тротоара, свали си чорапите и ги прибра в чантата си.

- Трябва да се пазят - ни обясни. - Найлоновите чорапи струват цяло състояние.
Сияещ от щастие, Франко ме тупна по гърба. Разбрах го. Бях изпитал същото задоволство, когато в Ница - най-скъпият плаж в Европа - разбрах, че по време на прилива разложените отпадъци на града изплуват на повърхността на морето, в което се къпят милионерите.

¹ Прочута песен на световноизвестния кубински пианист и композитор Ернесто Лекуона (1895-1963). - Б. пр. [\[горе\]](#)

Книгата е на книжния пазар с марката на **Издателство „Лъчезар Минчев“!**